

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 8. Imaginationem multa posse in hominum formas, varijs exemplis
ostenditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](#)

geminō vitello pariebat. Vitelli igitur geminatio, & fœtum duplicauit.

§. VIII.

Imaginationem multa posse in hominum formas, varijs exemplis ostenditur.

Habet & curiositas, & vis imaginandi parentum tales fructus, quæ absurdas peregrinasque, quas mente voluit, formas fœtui imprimit. Hinc maculæ ex utero matris agnatæ; hinc audie desideratorum fructuum effigies partibus adhærentur.

Gen. 30. Si cetera exempla deessent, abunde id patefecisset Iacob, in grege maculoso, per virgas variatas, & non variatas procurando. Quem imitantur, qui equas diversicoloribus tegumentis insternunt, cum equi admittuntur. Plerumq; enim progenies in eiusmodi colores degenerat, cuiuscemodi progignentium vel imaginationio apprehendit, vel oculi etiam intuentur. Sed & Auicenna refert, gallinæ,

Auicen.
lib. 5 de
animal.
Lege Ga-
leni lib.
de Therri-
aca c. 14.
Plin. I. 7.
cap. 12.

que dum ouis incubaret, milui aspectu perterrita fuit, pullos miluino capite exclusisse. Plinij verba sunt: *Similitudinum quidem in mente reputatio est: in qua credantur multa fortuita pollere, visus, auditus, memo- riaq; Hausta imagines sub ipso conceptu, co-
gitatio*

gitatio etiam utriuslibet animo subito transuocans effingere similitudinem aut miscere existimat. Ideoq; plures in homine, quam in ceteris animantibus differentia: quoniam velocitas cogitationum, animiq; celeritas, & ingenij varietas multiformes notas imprimit: cum ceteris animantibus immobiles sint animi, & similes omnibus singulisq; in suo cuiusq; genere. Longè verò plura eiusmodi, in feminis accidunt, quæ curiosiores, & in omnē affectum proniores esse confueuerunt. Hinc multis curiosus matris intuitus vngulas, aut cornua caprarū addidit, & proptermodū etiam Aestæones fecit: multis leporinum ac bifidum os dedit; quibusdam etiam fulmineum dentem, velut apris, in palatum inseruit. Persina Charicliae filiæ regis Æthiopiæ mater, aspecta statua Andromedæ, prope tortum genitalem collata, non sine adulterij suspicione, albam ex Aethiope prolem edidit. Natus fertur Martini IV. Pontificatu, ex illustri femina, Pontificis pernecessaria, puer villosus, & in speciem vrsi vnguiculis armatus. Quo monstrifico partu permotus Pontifex, omnes vrsorum imagines (Vrsinorum insignia) quæ fortè in eius domo fuerunt,

Heliod.
de rebus
Æthio-
piæ lib. 18

iussit deleri: manifesto argumento receperat ab eo persuasionis, quales in conceptu hauriantur species, tales in partu saepius repräsentari. Calumniosè hanc historiam Ioannes Balæus, Thomas Coperus, & alij quidam hæreticè maledici, in Nicolaum III. & hunc etiam deinde ipsum Martinum IV. torquent: quam uti omnino falsam esse posse scio; ita, licet vera sit, uti esse potest, certus sum à viperinis his linguis venenari: quæ pensi nihil habent mentiri, quando illic iocus est calumniari. Alia mater apud

Sabell.

I. 7. Enn. 9.

Lætin

Lemn. I.

& 8 de oc-

cult. nat.

mirac.

Læuinum Lemnium, monstrum enixa est, quod, post primum lucis intuitum, conclaue stridoribus impleuit, atque vltro citroq; discurrit, latebrasque quæsiuit, dignas principe tenebrarum. Quid aliud meruissest Orci larvis gauisa, quam Stygij patris characterem? Qualem oculis figuram vidit, talem ventre concepit. Nihil à natura alienum est, si strabo generet strabonem.

§. IX.

Matres aspectu partum affidentes.

Empedoclis scitum est, imaginem, quæ animo mulieris, in ipso concipiendi articulo, occurrit, tantum habere virium in eum